

PAPA FRANCESC
AUDIÈNCIA GENERAL

Dimecres, 8 de novembre de 2023

Catequesi. La passió per l'evangelització: el zel apostòlic del creient.

25. Madeleine Delbrêl. L'alegria de la fe entre els no creients

Benvolguts germans i germanes, bon dia!

Entre els molts testimonis de la passió per l'anunci de l'Evangelí, aquells evangelitzadors apassionats, avui presento la figura d'una dona francesa del segle XX, la venerable serventa de Déu Madeleine Delbrêl. Nascuda l'any 1904 i traspassada l'any 1964, va ser assistent social, escriptora i mística, i va viure durant més de trenta anys a la perifèria pobra i obrera de París. Meravellada per l'encontre amb el Senyor, va escriure: «Un cop hem conegut la paraula de Déu, no tenim dret a no rebre-la; un cop rebuda no tenim dret a no deixar que s'encarni en nosaltres, un cop encarnada en nosaltres no tenim dret a tenir-la per a nosaltres: des d'aquell moment pertanyem a aquells que l'esperen» (*La santità della gente comune*, Milà 2020, 71). Bonic: bonic això que va escriure.

Després d'una adolescència viscuda en l'agnosticisme —no creia en res—, cap als vint anys Madeleine va trobar el Senyor, tocada pel testimoniatge d'alguns amics creients. Es va posar a la recerca de Déu, donant veu a una set profunda que sentia dintre seu, i va arribar a comprendre que aquell «buit que cridava en ella la seva angoixa» era Déu que la cercava (*Abbagliata da Dio. Corrispondenza 1910-1941*, Milà 2007, 96). L'alegria de la fe la va portar a madurar una elecció de vida completament donada a Déu, en el cor de l'Església i en el cor del món, simplement compartint en fraternitat la vida de la “gent del carrer”. Poèticament s'adreçava a Jesús així: «Per estar amb tu en el teu camí, cal anar-hi, també quan la nostra peresa ens demana que ens quedem. Tu ens has elegit per estar en un estrany equilibri, un equilibri que pugui establir-se i mantenir-se només en moviment, només en un impuls. És una mica com una bicicleta, que només es manté dreta si corre [...]. Podem estar drets només avançant, movent-nos, en un impuls de caritat.» És el que ella anomena l'“espiritualitat de la bicicleta” (*Umorismo nell'Amore. Meditazioni e poesie*, Milà 2011, 56). Només en camí, corrent, vivim en l'equilibri de la fe, que és un desequilibri, però és així: com la bicicleta. Si tu t'atures no s'aguanta dreta.

Madeleine tenia el cor contínuament en sortida i es va deixar interpel·lar pel crit dels pobres. Sentia que el Déu vivent de l'Evangelí havia de cremar-nos a dins fins que no hàgim portat el seu nom als qui encara no l'han trobat. En aquest esperit, adreçada cap als tremolors del món i el crit dels pobres, Madeleine se sent cridada a «viure l'amor de Jesús enterament i literalment, des de l'oli del Bon samarità fins al vinagre del Calvari, donant-li així amor per amor [...] per tal que, estimant-lo sense reserves i deixant-se estimar fins al final, els dos grans manaments de la caritat s'encarnin en nosaltres i es converteixin en un de sol» (*La vocation de la charité, 1, Œuvres complètes XIII*, Bruyères-le-Châtel, 138-139).

Finalment, Madeleine ens ensenya una altra cosa: que evangelitzant s'és evangelitzat, evangelitzant nosaltres som evangelitzats. Per això deia, fent-se ressò de sant Pau: «Ai de mi si evangelitzar no m'evangelitza.» Evangelitzant s'evangelitza un mateix. I aquesta és una bonica doctrina.

Mirant aquesta testimoni de l'Evangelí, també nosaltres aprenem que, en qualsevol situació i circumstància personal o social de la nostra vida, el Senyor hi és present i ens crida a habitar el nostre temps, a compartir la vida dels altres, a barrejar-nos en les alegries i els dolors del món. En particular, ens ensenya que també els ambients secularitzats són d'ajuda per a la conversió, perquè els contactes amb els no creients provoquen el creient a una continuada revisió de la seva manera de creure i a redescobrir la fe en la seva essencialitat (cf. *Noi delle strade*, Milà 1988, 268s).

Que Madeleine Delbrêl ens senyi a viure aquesta fe “en moviment”, diguem-ho així, aquesta fe fecunda que qualsevol acte de fe produeix un acte de caritat en l'anunci de l'Evangelí. Gràcies.